Evaluare Limba şi literatura română clasa a XI-a (profil real) data

Nume Prenume Succes!

„Enigma Otiliei”, de G.Călinescu

„Marina aduse gheaţă şi o pungă, şi în curând chelia bătrânului primi o scufie răsucită, căpătând o demnitate ridiculă.

- Ţi-e bine aşa ? întrebă Aglae.
- Bi-bine ! mormăi moş Costache.
- Acum ce să mai facem? întrebă Aglae.
- Nimic, răspunse doctorul. Linişte şi altceva nimic. Natura lucrează singură.

Stănică pufni în râs.

- Aveţi şi voi doctorii formule. Natura lucrează (în şoaptă) pentru moştenitori.

Otilia se simţea aşa de rău de oboseală şi zbucium, încât Felix o trase lângă fereastră şi o strânse afectuos în braţe.

- Fii tare, Otilia, sunt prietenul, sunt fratele tău!

Stănică, văzându-l, făcu cu ochiul celorlalţi, cu adânci înţelesuri.

- În definitiv, mamă, - zise Aurica - , noi ce mai stăm aici? Trebuie să fie ceasul trei, nimeni n-a mâncat. Moş Costache stă singur, doar e aici Otilia, e Marina, domnul Felix.

Aglae luă o figură solemnă.

- Aici e casa fratelui meu, şi eu sunt unica lui soră. Nimic nu se mişcă aici în casă şi nimeni nu s-atinge de nimic. Trebuie să stăm aici să păzim, n-o să lăsăm în casă un bolnav fără simţire, care nu vede, n-aude, cu străini în casă.
- Aud! zise bătrânul aşa de stins, încât nu-l înţeleseseră toţi.
- Zice c-aude, mamă! interpretă Olimpia.
- E pezevenghi! explică Stănică doctorului.
- Mamă soacră, toate bune, dar mie mi-e foame! Vrei să fac de veghe nemâncat? Adu ceva aici la botul calului. Voi n-aveţi nimic aici, nu gătiţi? se adresă Stănică Otiliei, care îl privi speriată, umilită.

Nemaiaşteptând răspunsul, Stănică începu să caute prin dulap, trântind uşile. Găsi, împinse în fund, sticle cu vin înfundat, prăfuite, o sticlă de lichior şi un salam bine uscat, neînceput. Erau, probabil, daruri de-ale lui Pascalopol. Toţi, în afară de Felix şi Otilia, se aşezară foarte bine dispuşi în jurul mesei, iar Olimpia se apucă să taie tacticos salamul.

- Taie-l mai gros – protestă Stănică - să simţi ce muşti.

Olimpia tăie o felie groasă, pe care Stănică o şi înhăţă, mâncând-o fără pâine.

- Ăsta e salam de Sibiu veritabil, salam fin, de unde naiba-l aveţi, Otilio?

Fata dădu din umeri, iar Olimpia făcu observaţie lui Stănică :

- Nu fi lacom, ce Dumnezeu, îl înghiţi cu pieliţă cu tot. (...)
- Ce umblaţi cu scârbe de-astea mici – strigă Stănică -, daţi pahare de-alea mari de cristal, să simt gustul vinului! Iih, ce aromă, ăsta e Bordeaux veritabil, Bordeaux din cel mai fin! de unde îl aveţi, Otilio?

Fără să mai aştepte răspunsul, Stănică turnă în pahare la toţi. Convivii ridicară întâi paharul în sus, cu gândul de a ciocni, apoi o oarecare ruşine îi reţinu, şi băură în tăcere. Olimpia făcuse un morman de felii de salam, şi comesenii luau acum pe tăcute şi mâncau. Vasiliard înghiţea ca un lup, aplecat asupra farfuriei.

Aglae, zărind pe Otilia şi pe Felix, deveni caritabilă:

- Tu, Otilio, nu mănânci? Şi dumneata, domnule Felix? doar n-o să staţi nemâncaţi?! Ce-o fi, o fi, acum să fim tari.

Stănică se sculă , galant, de pe scaun şi merse să dea braţul fetei.

- Otilia, scumpo, fă-mi plăcerea, tu nu vezi ce e pe noi? ce, tu crezi că noi nu ştim ce e durerea? parcă pe noi nu ne doare că moş Costache a mu... vreau să zic e bolnav? Da' lasă, bun e Dumnezeu, s-o alege într-un fel. Vino la masă, întremează-te!”

1. Comentează atitudinea celor prezenţi faţă de bătrân, exemplificând. (3x2p.) = 6p.

2. Menţionează funcţiile dialogului în fragmentul citat. 3p.

3. Precizează tipul de narator din perspectiva căruia sunt prezentate faptele. 2p.

4. Numeşte tipul de relaţii între personajele din fragment. Exemplifică. 4x2p.= 8p.

5. Realizează, pe zece rânduri, o caracterizare a personajului Stănică, având în vedere sugestiile cuprinse în fragment. (citat+trăsătură+comentariu = 3p.) 4x3p. = 12p.

6. Pornind de la romanul „Enigma Otiliei", redactează o scrisoare către Felix (*fetele*) / către Otilia (*băieţii*), în care să analizezi personajul şi relaţia lui cu Otilia / Felix. 10p.